

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/591/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614203743
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubinyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3614203743.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a sudcov JUDr. Emílie Zimovej a JUDr. Gabriely Janákovéj, v právnej veci navrhovateľa: P. G. a.s., J., D. N. 7, IČO: 35 717 769, zastúpeného JUDr. S. D., advokátom v J., Na vřšku XX, proti odporcovi: D. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom mesto G., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: OZ VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Bratislava, Šafárikovo námestie 7, IČO: 42 362 962, zastúpeného: JUDr. G. G., advokát v J., X. XX, o zaplatenie 455 eur s prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 10. februára 2015 č. k. 3C/169/2014-40, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

II. Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania 39,93 eur, do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh o zaplatenie 455 eur s prísl., odporcovi náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania. Rozhodol tak o návrhu, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplatenia dlhu z úveru poskytnutého odporcovi. Prihliadnuc z moci úradnej k premlčaniu uplatneného práva podľa § 5b Zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa okresný súd konštatoval, že vzhľadom na splatnosť dlhu 6.9.2009 a podanie návrhu až dňa 12.6.2014 došlo k premlčaniu práva v trojročnej premlčacej dobe podľa § 101 OZ. Z dôvodu premlčania preto návrh v celom rozsahu zamietol a o trovách rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol jeho zrušenie a vrátenie veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Považoval za nesprávne, že okresný súd nezohľadnil, že nárok mu bol pôvodne priznaný v rozhodcovskom konaní a na základe rozhodcovského rozsudku bol aj exekučne vymáhaný, a to až do právoplatného zastavenia exekučného konania. Počas týchto konaní premlčacia doba neplynula podľa § 112 OZ, ktorý okresný súd vôbec neaplikoval. Inak by premlčanie konštatovať nemohol.

Navrhovateľ nesúhlasil tiež priznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, pretože trov právneho zastúpenia na jeho strane považoval za neúčelné.

Odporca sa k odvolaniu nevyjadril.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým sa končí konanie vo veci samej možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písm. a/ až f/ cit. zákonného ustanovenia. Navrhovateľ podľa obsahu odvolania uplatňuje nesprávne právne posúdenie veci. Nesprávne právne posúdenie v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., spočíva v nesprávnej aplikácii a výklade právnej normy na zistený skutkový stav, alebo v použití právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

Ustanovenie § 112 Občianskeho zákonníka, ktorého aplikácie sa v odvolaní domáha na danú vec aj navrhovateľ upravuje zastavenie (spočívanie) premlčacej doby po dobu konania, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatnil právo na súde, alebo na inom príslušnom orgáne a v začatom konaní riadne pokračuje. Predpokladom spočívania premlčacej doby však je, aby oprávnený riadne pokračoval v začatom konaní. Podľa súdnej praxe účastník v konaní riadne pokračuje vtedy, ak svojimi procesnými úkonmi nebráni riadnemu priebehu konania, takže toto konanie môže skončiť vydaním rozhodnutia vo veci samej.

Navrhovateľ v danej veci žiada aplikovať citované zákonné ustanovenie s poukazom na to, že v premlčacej dobe, podal žalobu na rozhodcovskom súde a na základe jeho rozhodnutia následne vymáhal plnenie v exekučnom konaní.

V zásade neplynie premlčacia doba od uplatnenia nároku aj na takom orgáne, akým je rozhodcovský súd, avšak v prejednávanej veci nie je sporné, že exekučné konanie bolo zastavené z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky pre jej neprijateľnosť ako zmluvnej podmienky.

Navrhovateľ teda v rámci premlčacej doby uplatnil svoj nárok u iného orgánu než súd, avšak na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, v dôsledku čoho nebola založená právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať. Dôvodom pre zastavenie, resp. spočívanie premlčacej lehoty v zmysle ust. § 112 Občianskeho zákonníka preto môže byť len konanie na takom orgáne, ktorý má vo veci aj právomoc konať, čo v danom prípade nebolo naplnené.

Keď teda navrhovateľ uplatnil svoj nárok na rozhodcovskom súde na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, neuplatnil svoj nárok na príslušnom orgáne, v dôsledku čoho ani nemohla počas konania na tomto orgáne a v následnom exekučnom konaní, ktoré bolo aj z uvedeného dôvodu zastavené, spočívať premlčacia doba podľa § 112 OZ. Tento právny názor vyslovil krajský súd už vo svojej predchádzajúcej rozhodovacej činnosti (napr. rozhodnutie 17Co 1271/2015 zo dňa 20.1.2016). Odlišné rozhodnutie súdu rovnakej inštancie citované navrhovateľom nezakladá dôvod pre odklon od tejto rozhodovacej praxe.

Z hľadiska navrhovateľom uplatnených odvolacích dôvodov bol preto napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku vecne správny a krajský súd ho potvrdil.

Čo sa týka trov konania na strane vedľajšieho účastníka, krajský súd preskúmaním zistil, že súd prvého stupňa opodstatnene považoval trovy vedľajšieho účastníka za účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva spotrebiteľa. Ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. umožňuje, aby ako vedľajší účastník sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastnila občianskeho súdneho konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. S účinnosťou od 15. októbra 2008 zákon zaviedol druhú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. K tejto tzv. druhej skupine subjektov vedľajšieho účasťenstva, na rozdiel od prvej skupiny vedľajšieho účasťenstva, v ktorej musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania, sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon, keď ako vedľajší účastník vystupuje právnická osoba. Sú to aj prípady sporov o ochrane spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 505/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Do konania môže v zmysle ust. § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpiť buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu. Podľa odseku 4 citovaného zákonného ustanovenia má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, avšak koná iba

sám za seba. Vychádzajúc z výkladu Ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľov o tom, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je aj účasť vedľajšieho účastníka opodstatňuje záver, že združenie spotrebiteľov, keď uplatní základné právo na súdnu ochranu, má zásadne právo aj na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak niektoré úkony právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom, boli zbytočné, resp. neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdmi zastúpiť advokátom.

Za neúčelné nemožno trovy právneho zastúpenia považovať z dôvodu, že právne zastúpený účastník (aj vedľajší), je sám odborne spôsobilý právne kvalifikovane vystupovať v konaní. Obdobne bola táto problematika v rozhodovacej praxi riešená v prípade existencie právnych oddelení na strane účastníka, či v prípadoch zastúpenia fyzických osôb s právnickým vzdelaním a profesiou, kde uvedené skutočnosti neboli dôvodom pre záver o neúčelnosti trov vynaložených na zastúpenie advokátom. Okrem iných dôvodov tu totiž môže byť právne zastúpenie opodstatnené aj z kapacitných dôvodov samotného účastníka vystupovať vo väčšom množstve sporov súčasne.

Neúčelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia tiež nemožno bez ďalšieho dovodzovať z typových podaní zo strany právneho zástupcu, pretože v typových sporoch sa jedná o štandardnú techniku danú povahou vecí, a to na oboch stranách sporu.

Súd prvého stupňa preto v danej veci správne uzavrel, že vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane úspešného odporcu patrí náhrada trov konania v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.

Vzhľadom na uvedené krajský súd napadnuté rozhodnutie potvrdil.

V odvolacom konaní tak bol úspešný odporca a vedľajší účastník na jeho strane, ktorý má právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p., pričom trovy spočívajú v odmene za 1 úkon podľa § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (písomné podanie týkajúce sa veci samej). Sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby pri základe 455 eur predstavuje podľa § 10 ods. 1 vyhlášky 31,54 eur. Trovy ďalej pozostávajú z režijného paušálu 8,39 eur podľa § 16 ods. 3 Vyhlášky, t.j. celkom 39,93 eur.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.